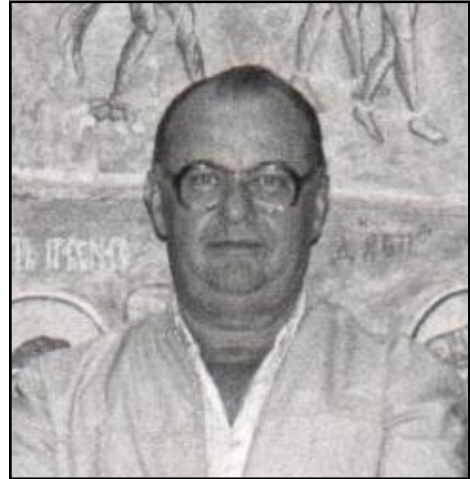

LUCIAN CHIȚESCU
14.07.1932–10.11. 2015

În data de 10 noiembrie 2015 a încetat din viață istoricul și arheologul medievist Lucian Chițescu. În cei 83 de ani de viață a servit cu devotament și abnegație, în tăcere și cu demnitate, CULTURA ROMÂNĂ. Cariera sa este legată de Muzeul Național de Istorie a României, pentru care a fost unul dintre ctitori. Noi, cei rămași în instituția pe care a întemeiat-o, servit-o și iubit-o, cutremurați de vestea trecerii în neființă, îi aducem un pios omagiu.

Lucian Chițescu s-a născut la 14 iulie 1933, în comuna Laloșu, județul Vâlcea, unde a absolvit cursurile școlii primare între 1941 și 1945. După război, familia sa (tatăl Marin, mama Sevastița și cei trei copii – Lucian, Constantin și Victor) s-a mutat la București, acolo unde tânărul Lucian Chițescu a urmat cursurile Liceului Gheorghe Lazăr și ale Liceului clasic mixt, obținând bacalaureatul în anul 1952.

În spiritul unei vremi cu tristețile ei, între 1952 și 1953, a lucrat ca muncitor necalificat la uzinele „Grivița Roșie”, devenind sudor calificat. Facultatea de Istorie a început-o în 1953, la Universitatea din București, unde s-a specializat în istorie generală și arheologie. După încheierea studiilor universitare a fost repartizat ca muzeograf principal la Muzeul Castelului Bran. Căsătoria cu o colegă de facultate, Maria, a prilejuit mutarea la București, la Muzeul Militar Central, unde a devenit șef de secție în 1969. În același an s-a transferat la Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, ca inspector la Direcția Muzeelor. În 1970 a fost desemnat să organizeze grupul de lucru pentru crearea unui muzeu național, instituție ce va deveni Muzeul Național de Istorie a României.

Activitatea sa științifică a fost una remarcabilă, fiind unul dintre arheologii cei mai recunoscuți ai istoriei medievale românești din anii '70–'80 ai secolului trecut. Împreună cu colegii săi, Lucia Marinescu, George Trohani, Valeriu Leahu, Anca Păunescu, Liviu Petculescu, Elena Pălânceanu, Ștefan Burda și alții au constituit prima echipă de specialiști care au avut menirea de a pune bazele Muzeului Național de Istorie a României, locul în care și-a desfășurat restul activității științifice până în momentul pensionării. Din 1973 și până în 1992 a coordonat Secția de Istorie Medievală a muzeului, oferind sprijin, exemplu și ajutor generațiilor de tineri specialiști.

Dincolo de activitatea de muzeograf, cu tot ceea ce a presupus acesta, numele lui Lucian Chițescu se individualizează în istoria arheologiei române din a doua jumătate a secolului XX. Astfel, prin inițiativa, energia și dăruirea sa, harta arheologiei medievale românești s-a îmbogățit cu două șantiere de referință: Cetatea Romanului și Orașul de Floci.

Acesta din urmă a fost situl de suflet al cercetătorului Lucian Chițescu, pe care l-a servit cu abnegație și dăruire, moștenirea sa fiind dusă mai departe de actualul colectiv de cercetare de la Orașul de Floci, lucru pentru care îndreptăm pioasă gratitudine.

Reputat arheolog, Lucian Chițescu, a fost membru în echipele de cercetare arheologică de la Siret, Roman, Bârlad, Cetățeni, Cernavodă, Tabla Buții, cariera sa fiind o viață în slujba arheologiei medievale. Rezultatele muncii de cercetare fundamentală s-au împletit, de-a lungul întregii vieți, cu eforturile transiterii istoriei către public, prin participarea la numeroase expoziții naționale și internaționale.

A fost membru în colectivele de redacție ale publicațiilor instituției din care făcea parte, precum *Muzeul Național* (1974–1989) și *Cercetări arheologice* (1981–1986) unde a publicat, alături de colegii săi, rezultatele cercetării arheologice, precum și studii de specialitate privitoare la Evul Mediu românesc.

Menționăm doar câteva dintre lucrările sale de specialitate:

- M. D. Matei, **L. Chițescu**, Problèmes historiques concernant la forteresse du temps des Musat et l'établissement urbain de Roman, *Dacia, N.S.*, X, 1966, p. 291–320
- L. Chițescu, Principalele rezultate istorice ale cercetărilor arheologice din cetatea medievală de la Gîdinti – Roman, *SCIVA*, 17, 1966, nr. 2, p. 405–415
- L. Chițescu, Fortificațiile din pământ și din lemn pe teritoriul Țărilor române în evul mediu, *Studii și materiale de muzeografie și istorie militară*, 1969–1970, nr. 2–3, p. 76–107
- L. Chițescu, Cu privire la cetățile Moldovei în timpul lui Ștefan cel Mare, *Revista de istorie*, 28, 1975, nr. 7, p. 1057–1069
- L. Chițescu, Cercetări arheologice la Cetățeni, județul Argeș, *CA*, II, 1976, p. 155–191
- L. Chițescu, Cetatea de piatră de la Cetățeni, jud. Argeș – centrul unei formațiuni statale geto-dace dinaintea de Burebista, *MN*, 5, 1981, p. 71–75
- **L. Chițescu**, Anișoara Sion, S. Cristoceă, Cercetările arheologice efectuate la complexul de monumente feudale de la Cetățeni, jud. Argeș, *CA*, VI, 1983, p. 51–79
- **L. Chițescu**, Anca Păunescu, T. Papasima, Cercetările arheologice de la Piua Petri (orașul de Floci), jud. Ialomița, *CA*, VI, 1983, p. 95–109
- S. Cristoceă, **L. Chițescu**, Anișoara Sion, Cercetările arheologice de la complexul monumentelor feudale de la Cetățeni, jud. Argeș, *MCA*, 16, 1986, p. 275–282
- **L. Chițescu**, T. Papasima, Anca Păunescu, Cercetările arheologice de la Piua Petri (orașul de Floci) com. Giurgeni, jud. Ialomița, *MCA*, 16, 1986, p. 282–287
- **L. Chițescu**, Anca Păunescu, Cercetările arheologice din cuprinsul necropolei voievodale de la Cetățeni, jud. Argeș, *CA*, IX, 1992, p. 52–57
- **L. Chițescu**, Elemente definitorii ale centrului voievodal de la Cetățeni puse în lumină de cercetarea arheologică a anilor din urmă, *CA*, IX, 1992, p. 85–91
- **L. Chițescu**, Anca Păunescu, Elena Rența, Ghe. Matei, V. Nițulescu, Așezarea geto-dacică de la Giurgeni-Mozacu, jud. Ialomița, *CA*, IX, 1992, p. 57–61
- **L. Chițescu**, Anca Păunescu, Elena Rența, Ghe. Matei, V. Nițulescu, Cercetările arheologice de la Piua Petri (Orașul de Floci), com. Giurgeni, jud. Ialomița, *CA*, IX, 1992, p. 97–104

Sit tibi terra levis Magister Carissime

IRINA ENE